

Sayın Konuklar,

10 Kasım 1938 saat 9'u 5 geçe "Atamızı kaybettik" diye yazdılar bütün gazeteler, bundan tam 69 yıl önce.

Kaybetmek!

Nasıl kaybolur insan.

Dünya tarihi bugüne kadar birçok lider, fikir adamı ve eylem adamı gördü.

Hatta, dünya tarihi liderlerin hayat hikayesinden ibarettir demiş, tarihçi Thomas Carlyle.

Bu insanlar zamanın akışını değiştiren, toplumların kaderinde ve çizdiği yönde etkili olan insanlar. Cesurdular, öngörlydler, stratejik kararlar verebiliyorlardı, insanları yönlendiriyorlardı, fikirleriyle fark yarattılar, hayranlık ve saygı uyandırdılar, sevildiler.

Ama bunlardan çok azı insanların hem beyinlerini, hem kalplerini hem de kaderlerini etkiledi.

Böyle insanlar kaybolur mu?

Mustafa Kemal Atatürk yaşamı boyunca yaptıklarıyla hem beynimizi geliştirdi, hem kalbimizde yer edindi, hem de kaderimizi değiştirdi. Onun için kişiler değil her zaman inandığı yol önemli oldu.

Bu yolun Türkiye Cumhuriyeti için aydınlık olmasına hayatını adadı. Kendinden sonra devamlılığı düşündüğü için tarihe düştüğü en önemli notu "Büyük Nutku"nu "Ey Türk Gençlięi" diye başlayan hitabesi ile bitirdi.

10 Kasım 1938 saat 9'u 5 geçe "Atamızı kaybettik" diye yazdılar bütün gazeteler, bundan tam 69 yıl önce.

Şairlerimiz, halkımızın duygu sözcüleri, ne demiş bu 69 yılda, neler yaşanmış.

Orhan Seyfi Orhon, 1938'de yaşanan duyguları şöyle anlatmış

"Siliyor ruhunun ulviliği fani etini
Çiziyor ufka batan bir güneşin heybetini
Büyüyor, gökten inip toprağa yaklaştıkça
Büyüyor gitgide gözlerden uzaklaştıkça"

Halim Yağcıoğlu ise onu anlamak üzerine yoğunlaşmış,

"Beni seviyorsanız eğer ve anlıyorsanız ;
laboratuvarlarda sabahlayın, kahvelerde değil.
Bilim ağartsın saçlarınızı.. Kitaplar..
Ancak, böyle aydınlanır o sonsuz karanlıklar...
Mustafa Kemâl'i anlamak ağlamak değil,
Mustafa Kemâl ülküsü, sadece söz değil."

Aziz Nesin kendine has uslubuyla 1960'lı 70'li yılları şu şekilde nitelemiş:

"Sorma Ata'm, halimizi,
Hal mi kaldı anlatacak..
İşte geldik dizindeyiz!
Yata yata çok yorulduk,
Tatil yaptık, izindeyiz!"

Süleyman Apaydın son 20 yıldır giderek artan uluslararası baskıya karşı fikir kısırlığına, toplumun yapısında hakkını savunma cesaretinin gerileyip, belli bir grubun koruyucu şemsiyesine girme ve emir bekleme eğilimine şu sözlerle karşı koymuş:

"Fazla geldiyse size
Hürriyet, Cumhuriyet,
Özlemini çekiyorsanız
Saltanatın, sultanın,

Hala önemini anlamadıysanız
Millet olmanın,
Kul olun ümmet kalın,
Fetvasını bekleyin şeyhülislamın.

Unutun tüm dediklerimi
Yıkın diktiğiniz heykellerimi...”

10 Kasım 1938 saat 9’u 5 geçe “Atamızı kaybettik” diye yazdılar
bütün gazeteler, bundan tam 69 yıl önce.

Bunca yıl sonra, kaybettik mi, kaybetmedik mi bilmiyorum,
çoğul cümleler kuracak yetkinliğe sahip değilim.

Ama ne zaman ben, ülkem, bir sorunla karşılaşsa, başım
sıkışsa, içim daralsa kendime soruyorum:

Bu sorun nasıl çözülür, bana yüklenen sorumluluk nedir? Diye.

İşte o zaman hissediyorum,

Yalınayak Afyon tepelerinde düşmana doğru koşan insanların
gücünü,

Çocuğu kucağında sırtında top mermisi taşıyan kadınların
direncini,

Düşman Sakarya’ya gelmişken Ankara’dan ayrılmayan meclisin
onurunu,

Cumhuriyet ilan olduktan sonra o yoklukta sanayiye, bilime,
sanata yapılan yatırımın önemini,

Milletine hizmet için en uzak yerlere kadar giden öğretmenlerin,
mühendislerin gururunu,

Bütün bu duyguları yüreğinde toplamış bir liderin halkına olan
güvenini,

Bunca yıldan sonra yapılan küçümseme çabalarına karşın,
halkın ona olan sevgisini,

O zaman buluyorum çözümleri, benim kendime, aileme,
üniversiteme, milletime olan görevimi.

10 Kasım 1938 saat 9'u 5 geçte "Atamızı kaybettik" diye yazdılar
bütün gazeteler, bundan tam 69 yıl önce.

Kim kaybetmiş bilmiyorum, ama ben kaybetmediğimi biliyorum.

Düşüncelerimde yaşayan o manevi varlığın, her zaman
buralarda bir yerde olduğunu hissediyorum.

"Gecenin arkasında bir yerde,
Ufaldıkça gaz lambaları,
Nehrin omuzlarına yaslanıp
yaşlı ve dindar,
Yalnızlıktan soğumuş dağlar,
Kalpaklı bir süvari dolaşmış
gizlilerde,
Köylüler böyle diyorlar
yatsıları..

Kemal Paşa'dır diyorlar..."¹

Saygılarımı sunuyorum,
Atam!

1. Kalpaklı süvari,A.İlhan